

Ponson du Terrail

10

Zdravnikova tajna

Roman

— Vse to mi naravno, gospod.
— Kaj te pa to briga? — je zagordanjal lord.
— To se pravi....
— Kaj je že zopet....
— Morda bi lahko dal vašemu bla-

gorodu dober svet.
Lord Helmuth se je zdrznil in pogledal moža, ki mu je igral na ustih ostuden nasmejh.

— Če ste poslali svojega psa za tem fantom, — je nadaljeval Maubert, — je vam moral nekaj storiti.

— Hotel sem govoriti z njim, — je dejal lord.

— Pa je zbežal?

— Da.

— Kaj ste pa hoteli od njega?

— Hotel sem nekaj zvedeti.

— Oho!

Maubert se je strupeno nasmejhnil.

— Ali bi vam mogel kaj pomagati,

gospod?

Lorda Helmutha je sprejetel mraz;

sposnal je, an tma v Maubertu imenitnega pomočnika.

XIV.

Med Lordom Helmuthom in Maubertom je vladala nekaj časa tišina. Potem se je po oglašil zopet Maubert:

— Čujte, gospod, rad bi govoril z vami iskreno.

— Kaj misliš s tem?

— Malo prej sem ležal na kraju gozda, nekaj korakov od tod.

— Dobro. In kaj potem?

— Videl sem, kako je fant bežal pred naščuvanim psom.

— Oho!

— In videl sem tudi, kako je fant ustrelil psa.

— To je res.

— Ali bi bili radi dobili to pismo?

— Je nadaljeval Maubert.

— Zelo rad, — je odgovoril lord.

— In veste, kdo mu ga je dal?

— Da.

— In komu je bilo namenjeno?

— Ne.

— In bi hoteli to zvedeti?

— Da, — je odgovoril lord Helmut.

— Toda kako?

Maubert je pomežiknil.

— Pomagati vam hočem.

— Kako?

— Takoj boste videli, gospod. Toda fant morava odnesti od tod.

— Zakaj?

— Tam, kamor pojdeva, bo imel večjo udobnost.

In Maubert je dvignil na rame onesveščeno Srnce.

— Pojdite z menoj, — je dejal lord.

Kmalu je zagledal lord kočo, napol glinasto, kakor si jih grade drvarji v gozdu, da imajo v njih zavetišče ob slabem vremenu.

H koči je bil namenjen Maubert. Prišedški do koče je lord opazil, da je sredi nje ognjišče in da se iz njega kadi.

Maubert je položil Srnce na tla k ognju in ji sezul čevlje.

— Kaj pa delaš? — je vprašal lord

TRAFIGA

v centru Zagreba, zelo prometna, radi odhoda v pokoj na prodaj. — Poslovnična M. S. Pavleković, Zagreb, Ilica 144.

OREHE

kg po Din 7.50, KROMPIR kg po 75 par in SADNA DREVE- SA dobite pri Kmetijski družbi v Ljubljani.

POLNILNI APARAT

za izdelovanje hladilne pijače za chabessot, s steklenicami in zaboji proda Klun, Ribnica, Do- 1103 lenjsko.

Burno življenje Aleksandra Staviskega**Pustolovec najame lepo vilo, kjer pričakuje njegova žena drugega otroka**

presenečeno.

— K zavesti hočem spraviti tega fantiča, — je odgovoril Maubert s hudočnim nasmehom.

— Oho!

Maubert je razpihal ogenj in kmalu so Švignili iz ognjišča plameni.

Potem je pa potegnil Srnce k ognju in dvignil njene noge nad plamene.

— Vidite, kako dobro sredstvo je to, — je dejal Maubert, ki se mu je obraz satansko spačil.

— Da, — je pritrdir Helmuth, vendar pa še vedno ne razumem, kako jo hočeš prisiliti, da spregovori.

Ta čas se je Srnce zdramila iz omedlevice, plaho se je ozrla okrog in takoj je spoznala svojega krvnika lorda Helmutha.

Znova je poskusila vstati in zbezati, toda Maubert jo je s krepko roko zadržal, rekoč:

— Pametem bodi, fante, in odgovarjaj temu gospodu. Ce mu poveš, kar hoče vedeti, ti da dva dukata.

Srnce ni odgovorila.

— Si imel pri sebi pismo?

— Da, — je pritrdirila Srnce.

— In si ga pogoltnil?

— Da.

— Komu si nesel pismo?

— Tega ne boste nikoli zvedeli, — je odgovorila Srnce odločno.

— Bomo videli! — je zarohnel Maubert in potegnil Srnce zopet k ognju, tako da so plamenčki že lizali njene noge.

— Mora spregovoriti! — je zagordanjal lopop.

Srnce je kriknila od bolečin, toda odgovoriti ni hotela.

— Ti bomo že odpri usta, — je vzkliknil Maubert srdito in oči so se mu divje zaiskrile.

Toda tisti hip je planil v kočo še nekdo in udaril Mauberta s puškinom kopitom tako močno po glavi, da je takoj izpuštil Srnce.

Presenečeni lord je zagledal pred seboj Hektorja de Mausejour.

Srnce se je splazila na drugi konec koče.

— Lopov ste! — je zarohnel Hektor, zroč od jeze bledemu Helmuthu v oči.

XV.

Maubert je stokal in se držal za čelo, ki mu je bilo zapustilo kopito Hektorjeve puške na njem krvavo progo! Ta čas, ko se je mož počasi pobiral, je zrl Hektor lordu naravnost v oči. Lord si je bil že opomogel od prvega presenečenja in bil je zopet pravi hladnokrvni Anglež.

— Mislim, gospod, da ste me razžalili, — je dejal prezirljivo.

— Ostanem pri svojih besedah, gospod, — je odgovoril Hektor; mož, ki dovoli, da lopov muči fantiča, je podlež.

Lord Helmuth je dvignil bič, toda Hektor mu ga je iztrgal iz roke in vrgel daleč proč.

— Ali veste, kdo sem? — je vprašal Hektor.

— Da, — je odgovoril lord.

— Jutri pričakujem vaša sekundanta, — je pripomnil Hektor.

Potem se je pa obrnil k Maubertu, rekoč:

V rokah velikega separja se začenja obračati deset in stotijihonsko tuje premoženje. Toda kakšno je bilo v tem času njegovo zasebno življenje in kako se je prilagovalo izpremembam, ki se je velila na široko ter dan za dnem prinašala povsem novo lice vsemu nastopajujočemu nekdanjem izsiljevalcu in prisledniku očaranjih žensk? Na to vprašanje lahko avtentično odgovorimo.

V juliju 1929 je Stavsky najel za svojo družino vilo v Vaucressonu in tem malem okolju je vsa sosečina dodajala pozorno sledila njunemu življenju. Julij 1929 je bil baš čas, ko so se začele razvijati njegove spekulacije na debelo. V tem času je bil že spravil v orleansko zastavljalcu.

za 30 milijonov smaragdov.

Ta čas je bil že neomejni gospodar v Compagnie Fonciere in prizpravil je v nji tisto stomilionsko posojilo, zaradi katerega so bili čez štiri leta in pol vsi slavni in dekorirani člani njegovega upravnega sveta z generalom Bardijem Fourtou na čelu obsojeni na denarno globo po 2000 frankov.

V tem času torej vidimo Sergeja Alexandra nastopajočega v Vaucressonu kot sicer premožnega,

ne pa posebno zapravljenega trgovca ali finančnika.

Potom oglasa se obrne na stanovanjsko agenturo le Bosse v Vaucressonu in izmed ponudnih mu prostih vil si izbere eno, ki se imenuje la Foret. Po njegovem smrti se je po listih mnogo razpravljalo, kako razkošna je bila ta vila, skritna v senci velikega starega parka. Toda o tej velikiški romantiki v resnicni ni moglo biti govora.

La Foret je mirna in solidna francoška vila, zgrajena brez posebnih arhitektonskih ambicij v slogu, podobnem tistem, ki se imenovala la Foret.

Presenečeni lord je zagledal pred seboj Hektorja de Mausejour.

Srnce se je splazila na drugi konec koče.

— Lopov ste! — je zarohnel Hektor, zroč od jeze bledemu Helmuthu v oči.

XV.

Maubert je stokal in se držal za čelo, ki mu je bilo zapustilo kopito Hektorjeve puške na njem krvavo progo! Ta čas, ko se je mož počasi pobiral, je zrl Hektor lordu naravnost v oči. Lord si je bil že opomogel od prvega presenečenja in bil je zopet pravi hladnokrvni Anglež.

— Mislim, gospod, da ste me razžalili, — je dejal prezirljivo.

— Ostanem pri svojih besedah, gospod, — je odgovoril Hektor; mož, ki dovoli, da lopov muči fantiča, je podlež.

Lord Helmuth je dvignil bič, toda Hektor mu ga je iztrgal iz roke in vrgel daleč proč.

— Ali veste, kdo sem? — je vprašal Hektor.

— Da, — je odgovoril lord.

— Jutri pričakujem vaša sekundanta, — je pripomnil Hektor.

Potem se je pa obrnil k Maubertu, rekoč:

ANGORSKA MACKA

in železna postelja naprodaj. — Ogleda se: Pod Rožnikom, Cesta I, št. 9. 1102

HMELOVKE

ima naprodaj Uprava veleposavske Krumperk, pošta Dob pri Domžalah.

PEKARJO

urejeno, odda Bajzelj, železnični nad Škofjo Loko.

Modna konfekcija

Najboljši nakup

A. PRESKER, LJUBLJANA,

Sv. Petra cesta 14. 67

Sveže, najfinje nove skodelice

RIBJE OLJE

iz lekarne DR. G. PICCOLIJA

v LJUBLJANI — se priporoča

bledim in slabotnim osebam

GOSPODINA

brez premoženja, bi poročila

gospoda v kaki dobrni službi.

— Prednost imajo že dravške in

savanske banovine. V poštem pri-

dejo tudi vodci z 2 otrokoma.

Ponudbe same s polnim naslo-

vom upravo »Slov. Narodna«

pod »Mirna noč 1122« na upr.

listu.

FROSTO STANOVANJE

v novi vili za Rimsko cesto

dobi zakonski par brez otrok,

ki bi opravljali posle hišnika.

Nastop s 1. aprila.

Ponudbe pod »Dr. C. 1122« na upr.

listu.

OTROSKE VOZICKE

tapecira in lajika načeneje

Franc Mrzlikar, Gregorčičeva